

* Acest test grilă poate fi utilizat de către candidați cu titlu de cioră și nu este luat în considerare la corectare. La finalizarea examenului, testul grilă se predă

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE DREPT
STUDII UNIVERSITARE DE LICENȚĂ
DOMENIUL: DREPT
SPECIALIZAREA: DREPT

Barem - examen de licență
Afișat astăzi, 08.07.2024,
ora 13¹⁵

EXAMEN DE LICENȚĂ - SEȘIUNEA IULIE 2024

I. INSTITUȚII DE DREPT CIVIL

1. Este adevărată afirmația: a) orice act autentic este și un act solemn; b) orice act solemn este și un act autentic; c) unele acte consensuale pot fi acte autentice.
2. Nu produce niciun efect: a) obligația asumată sub condiție suspensivă pur potestativă din partea debitorului; b) obligația asumată sub condiție suspensivă pur potestativă din partea creditorului; c) obligația asumată sub condiție rezolutorie pur potestativă din partea creditorului.
3. Până la realizarea condiției suspensive: a) dacă debitorul execută prestația, poate cere restituirea acesteia; b) obligația se poate stinge prin compensație; c) în lipsă de stipulație contrară, în actele translativ de proprietate cu privire la un bun individual determinat, riscul pieririi fortuite a bunului îl suportă debitorul obligației de predare.
4. În cazul dolului: a) se pot solicita și daune-interese pentru prejudiciul cauzat; b) acesta nu este necesar să existe pentru fiecare parte a actului juridic; c) cel care invocă viciul nu trebuie să îl dovedească, deoarece acesta se prezumă.
5. În cazul în care partea al cărei consimțământ a fost viciat este îndreptățită să ceară anularea: a) contractul se poate menține, cu reducerea prestației sale cu valoarea daunelor-interese la care ar fi îndreptățită, în cazul dolului, al violenței și al leziunii; b) se poate menține contractul, dacă cealaltă parte oferă, în mod echitabil, o majorare a propriei obligații, în cazul leziunii; c) se poate adapta contractul, cu plata de daune-interese, în cazul erorii.
6. În cazul leziunii: a) dreptul la acțiunea în anulare se prescrie în termen de 3 ani de la data încheierii contractului; b) anulabilitatea contractului poate fi opusă pe cale de excepție în termen de un an de la data încheierii actului; c) anulabilitatea contractului poate fi opusă, pe cale de excepție, oricând.
7. Sunt acte juridice accesorii: a) contractele de vânzare cu rezerva dreptului de proprietate; b) contractele de gaj; c) contractele de comodat.
8. Actele juridice *mortis causa*: a) sunt acte juridice nenumite; b) sunt numai acte juridice numite (tipice); c) nu sunt acte juridice solemne.
9. Acte juridice pentru care legea prevede doar forma solemnă: a) convenția matrimonială; b) donația sub forma darului manual; c) contractul de depozit.
10. Spre deosebire de actele juridice consensuale, actele juridice reale: a) se încheie prin simplul acord de voință al părților; b) au ca obiect drepturi reale; c) presupun, pentru încheierea lor valabilă, atât acordul de voință al părților, cât și remiterea materială a bunului.
11. Identificați afirmațiile cu valoare de adevăr: a) abandonul bunului este un mod de a exercita dispoziția juridică a dreptului de proprietate privată; b) în temeiul prerogativei folosinței bunului, proprietarul are dreptul de a nu percepe fructele produse de bun; c) exercitarea dreptului de proprietate este întotdeauna absolută.
12. În ceea ce privește posesia: a) în temeiul elementului material al posesiei, posesorul poate realiza doar fapte materiale cu privire la bun, în timp ce actele juridice pot fi realizate numai în baza elementului psihologic; b) intervertirea detenției în posesie nu se poate face decât în mâinile actualului detentor al bunului; c) viciul discontinuității posesiei nu este un viciu relativ.
13. În ceea ce privește efectele posesiei: a) în temeiul posesiei, posesorul unui imobil este prezumat proprietar; b) numai posesorul de bună-credință are dreptul la dobândirea fructelor produse de bunul pe care îl are în posesie; c) acțiunile posesorii nu sunt acțiuni petitorii.
14. Identificați afirmația cu valoare de adevăr: a) dreptul de administrare asupra bunurilor proprietate publică nu poate face obiectul executării silite; b) contractul de concesiune este un contract consensual; c) pot fi titulari ai dreptului de concesiune și persoanele juridice străine.
15. În ceea ce privește coproprietatea obișnuită: a) partajul de folosință a bunului poate fi stabilit și prin hotărâre judecătorească; b) actele de dispoziție încheiate de către coproprietari cu nerespectarea acordului unanim al coproprietarilor sunt sancționate cu nulitatea relativă a actului juridic; c) pentru încheierea unui act juridic de administrare cu titlu gratuit, asupra bunului aflat în coproprietate obișnuită, este necesar acordul coproprietarilor care au majoritatea cotelor-părți din drept.
16. În ceea ce privește coproprietatea obișnuită: a) contractul de administrare a coproprietății poate fi încheiat numai cu acordul tuturor coproprietarilor și tot astfel își poate înceta efectele; b) acțiunea de ieșire din starea de coproprietate nu poate fi introdusă dacă unul dintre coproprietari este minor; c) acțiunea de partaj poate fi promovată oricând pe timpul coproprietății.
17. În ceea ce privește coproprietatea forțată: a) bunurile aflate în proprietate forțată au întotdeauna caracter accesoriu față de bunul principal; b) în cazul încetării destinației comune a bunurilor aflate în proprietate forțată, regula este cea a acordului unanim al coproprietarilor; c) cheltuielile generate de întreținerea părților comune din clădirile cu mai multe apartamente sau etaje vor fi achitate întotdeauna în proporții egale de către coproprietari.
18. În ceea ce privește accesiunea imobiliară artificială: a) detentorul precar este asimilat autorului de bună-credință, dat fiind faptul că acesta deține imobilul în baza unui act juridic provenit de la proprietar; b) autorul de rea-credință al lucrării nu se bucură de un drept de ipotecă legală asupra imobilului până la plata despăgubirii; c) accesiunea este un drept real pe care îl poate invoca proprietarul terenului asupra căruia s-a construit în lipsa consimțământului său.
19. În ceea ce privește uzucapiunea în noul Cod civil: a) în ceea ce privește uzucapiunea tabulară, aceasta își produce efectele de drept, odată ce s-a împlinit termenul de 5 ani de posesie; b) în ceea ce privește uzucapiunea extratabulară, aceasta este posibilă doar dacă uzucapantul este de bună-credință; c) prin intermediul uzucapiunii tabulare pot fi dobândite și dezmembărăminte ale dreptului de proprietate.

20. Identificați afirmația cu valoare de adevăr: a) nerespectarea principiului relativității înscrierilor în cartea funciară este sancționată cu inopozabilitatea înscrierii astfel efectuate; b) principiul publicității materiale a cărților funciare se concretizează și într-un mod de dobândire a dreptului de proprietate; c) acțiunea în justificare tabulară este o acțiune imprescriptibilă extinctivă.
21. Obligația vânzătorului de a transmite dreptul de proprietate asupra bunului vândut este o obligație: a) de mijloace; b) de rezultat; c) de a da.
22. Terții cu care gerantul a contractat a) în situația în care gerantul a contractat în nume propriu, se pot îndrepta, pentru creanțele lor, atât împotriva sa, cât și a geratului; b) în situația în care gerantul a contractat în numele geratului, se pot îndrepta împotriva gerantului numai în măsura în care geratul nu este obligat față de ei; c) nu se pot îndrepta împotriva geratului decât dacă acesta ratifică gestiunea, în privința actelor juridice încheiate de către gerant.
23. Efectul încheierii contractului în numele reprezentatului a) dacă reprezentantul acționează în limitele împuternicirii, constă în investirea contractului cu forță obligatorie între reprezentat și terț; b) dacă reprezentantul acționează cu depășirea limitelor împuternicirii, constă în lipsirea contractului de efecte între reprezentat și terț; c) dacă reprezentantul acționează fără a avea împuternicire, constă în lipsirea contractului, în toate situațiile, de efecte între reprezentat și terț.
24. Rezoluțiunea judiciară: a) operează de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești care a pronunțat-o; b) produce efecte retroactive, desființând contractul încă de la momentul încheierii acestuia; c) nu este dependentă de aflarea debitorului în întârziere.
25. Discernământul făptuitorului: a) se prezumă relativ că există, în situația făptuitorilor care beneficiază de măsura ocrotirii prin consiliere judiciară; b) se prezumă relativ că există, în situația făptuitorilor care beneficiază de măsura ocrotirii prin tutelă specială; c) se prezumă relativ că nu există, în situația minorilor care au împlinit vârsta de 14 ani.
26. Pentru fapta prejudiciabilă a minorului: a) nu pot fi trași la răspundere părinții acestuia, dacă, la momentul săvârșirii faptei, minorul era prepus, chiar dacă fapta comisă nu are nici o legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor ce l-au fost încredințate și victima prejudiciului ar fi trebuit să cunoască acest lucru; b) răspunde el însuși, dacă, la data săvârșirii faptei, era căsătorit; c) părinții acestuia răspund în solidar cu el, dacă, la momentul săvârșirii faptei, minorul a avut discernământ.
27. Poate fi păzitor juridic al animalului care, prin comportamentul său anormal, a cauzat prejudiciul a) hoțul; b) proprietarul; c) păstorul.
28. Pe cale oblică, creditorii pot a) accepta moștenirea succesibilului, în limita îndestulării creanței lor; b) solicita stabilirea și plata pensiei de întreținere care i s-ar cuveni debitorului lor; c) solicita obligarea făptuitorului la plata de despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat debitorului lor.
29. Plata făcută: a) pentru executarea unei obligații avortate este supusă restituirii; b) de un incapabil este supusă restituirii pe motiv de incapacitate a debitorului la data plății; c) pentru executarea unei obligații divizibile este supusă principiului indivizibilității plății.
30. Fidejutorul: a) poate fi întotdeauna urmărit în solidar cu debitorul pentru care a garantat; b) este, de regulă, un debitor subsidiar; c) care a plătit datoria debitorului, are, în principiu, un drept de regres subrogatoriu împotriva acestuia.
31. În cazul vânzării bunurilor viitoare: a) aceasta nu este permisă de lege; b) cumpărătorul dobândește proprietatea la momentul realizării acestora; c) cumpărătorul trebuie să plătească prețul, chiar dacă bunul nu s-a realizat.
32. Mandatul între două persoane fizice: a) este prezumat a fi cu titlu gratuit; b) poate fi încheiat numai pe durată determinată; c) are ca obiect acte juridice.
33. În cazul contractului de locațiune, chiria: a) se stabilește întotdeauna în bani; b) se poate stabili sub forma unei alte prestații decât bani; c) trebuie să fie determinată sau determinabilă.
34. Întreținătorul are obligația să îl înmormânteze pe întreținut: a) dacă întreținerea are caracter viager; b) atunci când debitorul întreținerii decedează în cursul duratei contractului; c) dacă contractul a fost încheiat în formă autentică.
35. Actul estimativ: a) este prevăzut de lege pentru donația de bunuri imobile; b) trebuie încheiat în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute; c) lipsa lui atrage nulitatea absolută a donației.
36. În cazul în care operează tacita relocațiune, contractul de locațiune: a) se prelungește pe termenul stabilit inițial de părți; b) nu poate fi denunțat unilateral; c) se păstrează garanțiile din contractul inițial.
37. Promisiunea de donație: a) poate avea ca obiect numai bunurile mobile; b) se revocă de drept dacă promitentul a devenit insolubil; c) trebuie încheiată în formă autentică.
38. Comodatul este obligat a) să folosească bunul potrivit destinației; b) să restituie, la scadență, un echivalent al bunului împrumutat; c) să transmită bunul oricărei persoane care ar avea o trebuință asemănătoare cu cea pentru care l-a primit.
39. În cazul vânzării pe încercate, contractul se consideră încheiat a) din momentul acordului de voință al părților; b) după încercarea lucrului; c) din momentul răspunsului pozitiv al cumpărătorului în urma încercării bunului.
40. În cazul dublei reprezentări, contractul încheiat de mandatar: a) este lovit de nulitate absolută; b) este anulabil la cererea mandantului; c) este valabil dacă mandatarul a fost împuternicit expres în acest sens.
41. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor: a) este întotdeauna gratuit, inalienabil și insesizabil; b) poate subzista și după căsătoria soțului supraviețuitor, dacă noua căsătorie se încheie mai devreme de un an de la data deschiderii succesiunii; c) nu poate fi restrâns, pentru niciun motiv, la cererea celorlalți succesori.
42. Cota soțului supraviețuitor în concurs cu ascendenții privilegiați care vin la moștenire împreună cu colateralii privilegiați ai defunctului este de: a) 1/4 din moștenire; b) 1/3 din moștenire; c) 1/2 din moștenire.
43. În situația în care defunctul a avut doi copii (C1 și C2), iar C1 are doi copii (N1 și N2), iar C2 are trei copii (N3, N4 și N5), iar ambii copii ai defunctului renunță la succesiune, cotele successorale ale nepoților sunt următoarele: a) N1 și N2 culeg câte 1/4 din moștenire; b) N3, N4 și N5 culeg câte 1/6 din moștenire; c) fiecare nepot culege câte 1/5 din moștenire.
44. Nepotul de soră al defunctului: a) îl înlocuiește de la moștenire pe tatăl defunctului; b) culege jumătate din moștenire când vine în concurs cu mama defunctului; c) este înlocuit de la moștenire de nepotul de fiu al defunctului.
45. Este adevărată afirmația a) copilul fratelui uterin al defunctului poate veni la moștenirea acestuia prin reprezentare; b) mama defunctului culege 1/4 din moștenire când vine în concurs cu strănepotul de fiu al defunctului; c) ascendenții ordinari pot veni la moștenire prin reprezentarea părinților defunctului.
46. Dacă la moștenirea legală sunt chemați soțul supraviețuitor și nepotul de frate pe linie paternă al defunctului: a) fiecare va culege câte 1/2 din moștenire; b) soțul supraviețuitor va culege 1/4 din moștenire, nepotul 3/4 din moștenire; c) soțul supraviețuitor va culege 1/3 din moștenire, nepotul 2/3 din moștenire.

47. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor: a) nu este condiționat de inexistența altor drepturi reale ale acestuia de a folosi o altă locuință corespunzătoare nevoilor sale; b) este recunoscut cu condiția ca defunctul să nu fi dispus altfel; c) este recunoscut și în situația în care soțul supraviețuitor vine la moștenire în concurs cu descendenții defunctului.
48. Este adevărată afirmația: a) cota bunicului defunctului este de trei sferturi din moștenire când vine în concurs cu soțul supraviețuitor; b) cota soțului supraviețuitor este de trei sferturi din moștenire când vine în concurs cu mătușa defunctului; c) cota soțului supraviețuitor este de trei sferturi din moștenire, dacă vine în concurs fie cu ascendenții privilegiați, fie cu colaterali ordinari.
49. Dacă la moștenirea defunctului sunt chemați fratele bunicului defunctului, copilul fratelui mamei defunctului și soțul supraviețuitor al defunctului: a) cota soțului supraviețuitor al defunctului este $\frac{3}{4}$; b) cota copilului fratelui mamei defunctului este de $\frac{1}{8}$ din moștenire; c) cota soțului supraviețuitor este de $\frac{1}{4}$ din moștenire.
50. Pentru a opera reprezentarea succesorală, reprezentantul, față de reprezentat: a) poate fi nedemn; b) poate să fie renunțator la moștenirea acestuia; c) nu trebuie să fi fost dezmoștenit de acesta din urmă.
51. Judecarea cauzelor se suspendă voluntar: a) prin decesul uneia dintre părți, până la introducerea în cauză a moștenitorilor, în afară de cazul când partea interesată cere termen pentru introducerea în judecată a acestora; b) când amândouă părțile o cer; c) când dezlegarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența sau inexistența unui drept care face obiectul altei judecăți.
52. Necompetența generală a instanțelor judecătorești poate fi invocată: a) de părți ori de către judecător în orice stare a pricinii; b) de părți ori de către judecător, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii; c) numai de către pârât, prin întâmpinare, sau, dacă întâmpinarea nu este obligatorie, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii.
53. Efectuarea unei noi expertize: a) este lăsată la aprecierea instanței, care o poate dispune, la cerere sau din oficiu, pentru motive temeinice; b) este obligatorie a fi încuviințată de către instanță, dacă părțile o solicită motivat; c) cade în sarcina unui alt expert decât cel care a efectuat prima expertiză în cauză.
54. Dacă instanța își întemeiază în mod decisiv soluția pe un înscris depus la dosar după închiderea dezbaterilor și necunoscut de adversar, se încalcă principiul: a) disponibilității; b) continuității; c) contradictorialității.
55. Repunerea în termenul de efectuare a unui act de procedură: a) implică dovada faptului că întârzierea este urmarea unor motive temeinice; b) implică întotdeauna îndeplinirea actului de procedură într-un termen care nu poate fi mai mare de 15 zile de la data încetării împiedicării; c) cererea de repunere în termen este considerată a fi un incident procesual de competența instanței superioare celei competente să soluționeze fondul cauzei.
56. În materia căilor de atac de reformare: a) decizia pronunțată în apel cu privire la un conflict de muncă este supusă recursului; b) hotărârea primei instanțe asupra unei cereri în materie de expropriere este supusă numai apelului; c) hotărârea primei instanțe cu privire la contestația la executare prin care debitorul invocă lipsa caracterului cert, lichid și exigibil este supusă numai apelului.
57. Este supusă recursului: a) hotărârea prin care prima instanță a respins, pentru lipsa calității procesuale active, cererea de chemare în judecată având ca obiect grănițuirea; b) hotărârea prin care una dintre părți renunță la judecata unei cereri principale; c) hotărârea prin care instanța de judecată a soluționat o cerere succesorală în valoare de 250.000 lei.
58. În procedura ordonanței președințiale, este admisibilă formularea unei cereri de: a) chemare în garanție; b) încheiere a unei tranzacții; c) de intervenție voluntară accesorie.
59. În materia executării silite: a) întâmpinarea formulată de creditor împotriva contestației la executare promovată de debitor vizând anularea executării silite înseși nu poate cuprinde excepții procesuale; b) împotriva refuzului executorului judecătoresc de a efectua o executare silită, se poate face contestație la executare; c) după începerea executării silite nu se poate cere anularea încheierii de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.
60. În cadrul procedurii de partaj: a) hotărârea pronunțată este supusă apelului sau recursului, în funcție de instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță; b) dacă partajul nu se poate realiza în niciuna dintre modalitățile prevăzute de lege, instanța va hotărî închiderea dosarului; c) dacă ceilalți coproprietari, refuză predarea bunului atribuit prin hotărâre, partea interesată va trebui să exercite acțiunea în revendicare.

II. INSTITUȚII DE DREPT PENAL

61. Principiul legalității incriminării și sancțiunilor penale: a) permite doar o marjă limitată de apreciere a legiuitorului în activitatea de incriminare și dezincriminare; b) permite instanței penale să înlăture/omită aplicarea normei penale neclare sau lipsite de previzibilitate; c) presupune și că legea penală intervine *ultima ratio*.
62. Tentativa: a) determină reducerea cu jumătate a limitelor măsurilor educative privative de libertate; b) este sancționată și potrivit sistemului parificării pedepsei; c) este posibilă la infracțiunile de consumare anticipată.
63. În ceea ce privește aplicarea legii penale mai favorabile: a) în cazul liberării condiționate, se va aplica legea penală determinată de către instanță ca fiind mai favorabilă la momentul condamnării; b) după condamnarea definitivă, nu permite a se ține cont de starea de tentativă; c) dacă pedeapsa definitiv aplicată este închisoarea în quantum egal cu maximumul special prevăzut de legea nouă, nu este posibilă aplicarea legii penale mai favorabile după condamnarea definitivă, chiar dacă legea nouă prevede închisoarea alternativ cu pedeapsa amenzii.
64. În ceea ce privește elementul material al infracțiunii: a) infracțiunile cu conținut deschis definesc activitatea infracțională prin raportare la un anumit rezultat; b) dacă constă într-o inacțiune, forma de vinovăție a respectivei infracțiuni este atât intenția, cât și culpa; c) inacțiunea poate fi element material al unei infracțiuni, chiar dacă obligația de a acționa își avea temeiul într-un contract civil.
65. În ceea ce privește concursul de infracțiuni: a) pedeapsa amenzii nu se poate cumula pedepsei închisorii de 30 de ani, pentru că s-ar depăși maximumul general prevăzut de lege; b) pedeapsa amenzii nu se poate cumula pedepsei detențiunii pe viață; c) în cazul concursului cu conexitate etiologică, prima infracțiune poate fi comisă și din culpă, dar secunda este doar intenționată.
66. Poate răspunde penal în calitate de instigator: a) persoana care, în înțelegere cu X, nu înțucie o ușă după efectuarea serviciului de curățenie, pentru a facilita pătrunderea lui X într-un birou, în scopul sustragerii unui laptop, sustragere care a avut loc; b) persoana care promite, înainte de comiterea faptei de furt, că îl va ajuta pe X autor al furtului să valorifice bunurile pe care acesta urmează să le sustragă, promisiune care nu este îndeplinită ulterior; c) persoana care, cu intenție, îl convinge pe X să comită un furt, apoi stă de pază în timpul sustragerii bunurilor de către X.
67. Pedeapsa accesorie: a) nu se aplică pe lângă pedeapsa detențiunii pe viață; b) nu se aplică pe lângă pedeapsa amenzii; c) nu se aplică pe lângă pedeapsa închisorii.

68. Pedepsa complementară a interzicerii unor drepturi **(a)** se execută de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la pedeapsa închisorii care a fost suspendată sub supraveghere; b) se execută după executarea pedepsei amenzii; c) se execută de la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus liberarea condiționată a pedepsei închisorii.
69. Bifați varianta/varianțele adevărate referitoare la efectul circumstanțelor: a) dacă se rețin circumstanțe atenuante, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o pătrime; b) dacă se rețin circumstanțe agravante, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu 3 ani **(c)** dacă se rețin circumstanțe atenuante, indiferent că sunt legale sau judiciare, iar pedeapsa prevăzută de lege e detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de la 10-20 de ani.
70. Termenul de reabilitare curge: a) în caz de condamnare la pedeapsa amenzii, de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare **(b)** în caz de condamnare definitivă la pedeapsa închisorii cu suspendare sub supraveghere, de la data împlinirii termenului de supraveghere; c) în caz de condamnare definitivă la pedeapsa închisorii care a fost grațiată total, de la data actului de grațiere dacă actul de grațiere a intervenit înainte de rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.
71. Calitatea de minor a victimei atrage reținerea variantei agravate în cazul: a) infracțiunii de vătămare corporală din culpă **(b)** infracțiunii de lovire sau alte violențe **(c)** infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal.
72. Sechestrarea unei persoane timp de mai multe zile, supunerea ei la repetate violențe, cauzarea de leziuni și continuarea violențelor și după ce victima a amenințat că se va sinucide, urmată de sinuciderea victimei, nu constituie: **(a)** determinarea sau înlesnirea sinuciderii; b) omor în concurs cu lipsire de libertate **(c)** lipsire de libertate în mod ilegal în forma agravată, când fapta a avut ca urmare moartea victimei.
73. Fapta lui X constând în aceea că, în data de 2.05.2023, pe fondul consumului excesiv de alcool, a luat cuțitul de pe masă și, înfuriat de gluma lui Y făcută pe seama sa, l-a lovit pe acesta din urmă în zona gâtului și a pieptului, cauzându-i două plăgi tăiate care nu i-au pus în primejdie viața, dar care au necesitat, pentru vindecare, 30 de zile de îngrijiri medicale: a) constituie o infracțiune consumată de lovire sau alte violențe **(b)** nu constituie tentativă la infracțiunea de vătămare corporală **(c)** constituie tentativă la infracțiunea de omor.
74. În cazul infracțiunii de distrugere din culpă: a) distrugerea bunului se poate realiza în orice mod; b) este necesar ca modalitatea de distrugere să pună concret în pericol alte persoane sau bunuri **(c)** este necesară producerea unui dezastru în cazul modalității agravate.
75. Nu constituie gestiune frauduloasă **(a)** însușirea de către funcționarul bancar angajat la o bancă cu capital privat a unor sume de bani din conturile băncii, provocând acesteia o pagubă **(b)** însușirea de către inspectorul de impozite și taxe din cadrul administrației financiare a sumelor de bani din încasări făcute în această calitate; c) însușirea de către tutore a unor sume de bani din averea minorului.
76. În cazul infracțiunii de dare de mită: a) bunurile promise pot fi confiscate prin echivalent; b) bunurile oferite nu se confiscă prin echivalent, dacă nu se găsește **(c)** bunurile date se restituie, dacă au fost date după ce mituitorul a denunțat fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.
77. Dacă notarul public, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, omite, cu știință, să însereze anumite date în cuprinsul unui înscris oficial se va reține: **(a)** săvârșirea infracțiunii de fals intelectual; b) săvârșirea infracțiunii de uz de fals; c) săvârșirea în concurs a infracțiunii de fals intelectual și a celei de uz de fals.
78. Poate fi subiect activ al infracțiunii de trafic de influență **(a)** orice persoană; b) numai un funcționar public; c) numai funcționarul public și persoanele prevăzute de art. 308 alin. (1) C.pen.
79. Spre deosebire de nedenunțare, în cazul infracțiunii de omisiune a sesizării **(a)** autorul poate fi numai un funcționar public; b) fapta săvârșită din culpă nu se pedepsește **(c)** trebuie să fie sesizate doar organele de urmărire penală.
80. Constituie infracțiunea de abuz în serviciu **(a)** îndeplinirea, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a unui act cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-o lege cauzând o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice; b) îndeplinirea, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a unui act cu încălcarea unei hotărâri de guvern; c) îndeplinirea, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a unui act prin încălcarea unei hotărâri a consiliului local.
81. Impedimentele la punerea în mișcare a acțiunii penale: a) pot fi constatate doar de către procuror; b) vizează exclusiv lipsa de temei a acțiunii penale **(c)** sunt enumerate limitativ de către legislator.
82. Acțiunea civilă: a) nu poate fi exercitată când infracțiunea nu a cauzat decât un prejudiciu moral **(b)** poate fi exercitată și de succesorii persoanei vătămate; c) va fi soluționată în toate cazurile numai dacă există manifestarea de voință în acest sens a celui prejudiciat prin infracțiune.
83. Avocatul suspectului: **(a)** are dreptul să asiste la audierea unui martor de către procuror; b) nu poate să participe la percheziția unui vehicul, în niciun caz; c) are dreptul de a consulta dosarul, drept ce nu poate fi restricționat.
84. Controlul judiciar nu se poate dispune **(a)** față de suspect **(b)** fără citirea inculpatului aflat în libertate; c) pe o durată de 30 de zile.
85. Măsurile asigurătorii: a) sunt facultative în toate cazurile **(b)** când sunt luate în vederea garantării plății amenzii penale, pot privi numai bunurile suspectului sau inculpatului; c) nu pot fi luate de judecătorul de cameră preliminară.
86. În ceea ce privește urmărirea penală **(a)** asistența juridică este întotdeauna obligatorie pentru inculpatul major la încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției; b) organele de cercetare penală pot pune în mișcare acțiunea penală, dacă actul nu suferă amănare; c) suspendarea urmăririi penale se poate dispune și de către organul de cercetare penală, în caz de boală gravă a suspectului.
87. În procedura generală de cameră preliminară: a) nu se mai poate reveni, odată începută faza de judecată prin rămânerea definitivă a încheierii judecătorului de cameră preliminară; b) se poate reveni, dacă instanța constată existența unui caz de nulitate relativă vizând faza camerei preliminare, caz pe care îl invocă din oficiu; **(c)** se poate reveni dacă instanța constată, la cererea inculpatului, că acesta nu a beneficiat de asistență juridică obligatorie în procedura de cameră preliminară, deși inculpatul nu a invocat acest viciu în faza camerei preliminare.
88. În procedura de judecată: a) inculpatul are termen în cunoștință dacă a fost reprezentat la un termen de judecată de către avocatul din oficiu, care a comunicat instanței că a luat legătura cu inculpatul și acesta are cunoștință despre desfășurarea procesului; b) suspendarea judecării generează încetarea de drept a măsurilor preventive dispuse cu privire la inculpatul grav bolnav **(c)** controlul judiciar încetează de drept, în cazul dispunerii în primă instanță a soluției condamnării la pedeapsa amenzii, cu executare.
89. În ceea ce privește contestația **(a)** poate fi soluționată și prin încheiere; b) se supune efectului extensiv, similar apelului; c) fiind o cale ordinară de atac, ea este incidentă ori de câte ori nu este incident apelul, chiar dacă nu este expres prevăzută de o normă specială.
90. Trimiterea cauzei la un alt parchet **(a)** se poate dispune doar de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; b) nu poate fi dispusă din oficiu, ci doar la sesizarea celor îndreptățiți; c) generează consecințe și cu privire la competența instanței de judecată care va fi sesizată prin rechizitoriu.

Candidații pot formula contestații la barem până la ora 16:00, astăzi 08.07.2024, prin e-mail la adresa drept@e-wrt.ro sau claudia.nemes@e-wrt.ro.

